

Paulus brev till romarna

1 Kapitlet

Paulus hälsar de kristna i Rom och uttalar sin längtan att där förkunna evangelium samt beskriver hedningarnas avguderi och dess följder.

Paulus, Jesu Kristi tjänare, kallad till apostel, avskild att predika Guds evangelium,

Apg. 9:15, 13:2. Gal. 1:15.

2. vilket han förut har utlovat genom sina profeter i heliga skrifter

1 Mos. 3:15, 22:18, 26:4, 49:10. 5 Mos. 18:15.
Ps. 132:11. Jes. 7:14, 9:6. Mik. 5:2, 7:20.

3. om hans Son, som är född av Davids säd efter köttet,

Matt. 1:1. Luk. 1:32.

Apg. 2:30, 13:23. 2 Tim. 2:8.

4. och som med kraft är bevisad vara Guds Son efter Anden, som helgar, genom uppståndelsen från de döda, nämligen Jesus Kristus, vår Herre,

Joh. 10:30. Apg. 13:32-33. Hebr. 1:5, 5:5.

5. genom vilken vi har fått nåd och apostlaämbete till att upprätta trons lydnad bland alla hedningar för hans namns skull,

Rom. 12:3, 15:15, 16:26.

1 Kor. 15:10. Ef. 3:8.

6. bland vilka ni också är kallade av Jesus Kristus.

7. Till alla Guds älskade, som är i Rom, kallade och heliga. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

1 Kor. 1:2. Ef. 1:1.

8. Först tackar jag min Gud genom

Jesus Kristus för er alla, därför att er tro blir omtalad i hela världen.

9. Ty Gud, som jag tjänar i min ande i evangeliet om hans Son, är mitt vittne att jag ständigt tänker på er,

Ef. 1:16. Fil. 1:8.

10. och ber alltid, att jag äntligen, om Gud så vill, skall lyckas komma till er.

Rom. 15:23. 1 Thess. 2:18, 3:10.

11. Ty jag längtar efter att få se er, för att jag må meddela er någon andlig gåva till att styrka er,

12. det är, att jag tillsammans med er må få tröst genom vår gemensamma tro, er och min.

Rom. 15:32.

13. Jag önskar inte att ni bröder, skall vara ovetande om att jag ofta har haft i sinnet att komma till er, men jag har hittills varit förhindrad, för att jag skulle kunna få någon frukt också bland er, såsom bland andra hedningar.

14. Jag står i skuld både till greker och barbarer, både till visa och ovisa.

1 Kor. 9:16.

15. Därför är jag redo, så långt det nu beror på mig, till att förkunna evangelium också för er, som är i Rom.

16. Ty jag skäms inte för Kristi evangelium, ty det är Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först för juden, så också för greken,

Ps. 40:11. Apg. 13:46. 1 Kor. 1:18. 2 Tim. 1:8.

17. därför att i detta blir Guds rätt-

färdighet uppenbar, av tro till tro, som det är skrivet: Den rättfärdige skall leva av tro. Hab. 2:4. Rom. 3:21. Gal. 3:11.

Fil. 3:9. Hebr. 10:38.

18. Ty Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor, som i orättfärdighet håller sanningen tillbaka.

19. Ty det som kan förstås om Gud är uppenbart bland dem, Gud har ju uppenbarat det för dem.

Apg. 14:15f, 17:24f.

20. Ty hans osynliga väsen, hans eviga makt och Gudom, kan förstås ända från världens skapelse då de beskådas i dessa verk. Därför är de utan ursäkt.

Ps. 19:2f, 148:3f. Apg. 14:17, 17:26-27.

21. Ty fastän de har lärt känna Gud, har de inte prisat honom och tackat honom såsom Gud, utan har blivit fåfängliga i sina tankar, och så har deras oförnuftiga hjärtan blivit förörskade.

Ef. 4:17-18.

22. Då de höll sig för att vara visa, har de blivit dårar,

1 Kor. 1:20.

23. och har bytt ut den oförgänglige Gudens härlighet mot en bild som liknar en förgänglig människa och fåglar, fyrfotadjur och kräldjur.

5 Mos. 4:15. 2 Kon. 17:29. Ps. 106:20.

Jes. 40:18. Jer. 2:11. Apg. 17:29.

24. Därför har också Gud överlämnat dem i deras hjärtans lustar åt orenhet till att skända varandras kroppar.

Ps. 81:13. Apg. 14:16. 2 Thess. 2:11.

25. Ty de har utbytt Guds sanning emot lögn och har tjänat och dyrkat de ting, som är skapade, framför honom, som har skapat dem, vilken är välsignad i evighet. Amen.

26. Därför har också Gud överlämnat dem åt skamliga lustar. Ty deras kvinnor har utbytt det naturliga um-

gänget mot det som är mot naturen.

3 Mos. 18:23. Ef. 5:11-12.

27. På samma sätt har också männen övergett det naturliga umgänget med kvinnor och har blivit upptända av lust till varandra och bedrivit skamliga handlingar, män med män, och så på sig själva fått sin förvillelses rättmätiga lön.

3 Mos. 18:22.

28. Och eftersom de inte har akat det något värt att ha kunskap om Gud, så har Gud givit dem till pris åt ett ovärdigt sinne, till att bedriva otillbörliga ting.

29. Uppfyllda av all orättfärdighet, otukt, ondska, girighet, elakhet, fulla av avund, mordlust, trätgirighet, svek, vrängsinthet,

30. skvalleraktiga, förtalare, gudsföraktare, våldsverkare, övermodiga, skrytsamma, uppfinningsrika i allt ont, olydiga mot sina föräldrar,

31. oförnuftiga, trolösa, kärlekslösa mot sina egna, oförsonliga, obarmhärtiga.

32. Fastän de känner till Guds rättvisa dom, att de som gör sådant är värda döden, gör de inte bara det själva, utan håller också med dem som gör det.

Hos. 7:3.

2 Kapitlet

Aposteln framhåller för judarna deras större ansvar, i det de fått ett större ljus än hedningarna, samt framhåller skillnaden mellan sann och falsk judendom

Därför är du utan ursäkt, o människa, vem du än är, som dömer. Ty genom att du dömer en annan, fördömer du dig själv, eftersom du, som dömer, gör detsamma.

2 Sam. 12:5. 1 Kor. 4:5.

2. Ty vi vet, att Guds dom i sanning vilar över dem som gör sådant.

3. Menar du, o människa, som dömer dem som gör sådant, och dock gör detsamma, att du skall kunna fly undan Guds dom?

4. Eller föraktar du hans godhets, fördragsamhets och tålmodis rike-dom utan att förstå, att Guds godhet vill föra dig till omvändelse*?

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger. Jes. 30:18. 2 Petr. 3:9f.

5. Genom din hårdhet och ditt obot-färdiga hjärta samlar du vrede över dig själv på vredens dag, när Guds rättvisa dom blir uppenbar.

5 Mos. 32:35. Rom. 9:22.

6. Ty han skall ge åt var och en efter hans gärningar.

Job 34:11. Ps. 62:13. Jer. 17:10, 32:19.

Matt. 16:27. Rom. 14:12. 1 Kor. 3:8.

2 Kor. 5:10. Upp. 22:12.

7. Evigt liv åt dem som med tålmod i goda gärningar söker efter härlighet och ära och oförgänglighet,

8. men över dem som är stridslystna och inte vill lyda sanningen, utan lyder orättfärdigheten, kommer förtör-nelse och vrede,

2 Thess. 1:8.

9. bedrövelse och ångest över varje människas själ, som gör det som är ont, över judens först, men också över grekens.

10. Men härlighet och ära och frid åt var och en som gör det som är gott, juden först, men också greken.

11. Ty hos Gud finns inte anseende till personen.

5 Mos. 10:17. 2 Krön. 19:7. Job 34:19. Apg. 10:34. Gal. 2:6. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Petr. 1:17.

12. Ty alla de som utan lag har syndat, de blir också utan lag förtappade, och alla de som med lag har syndat, de skall genom lag bli dömda.

13. Ty de, som hör lagen, är inte rätt-

färdiga inför Gud, utan de som gör lagen, de skall bli rättfärdiggjorda.

Matt. 7:21. 1 Joh. 3:7. Jak. 1:22f.

14. Ty då hedningarna, som inte har lagen, av naturen gör det lagen innehåller, så är dessa, fastän de inte har lagen, sig själva en lag.

15. De visar sålunda, att lagens verk är skrivet i deras hjärtan, och därom bär deras samvete dessutom vittnes-börd, också deras tankar, som inbör-des anklagar eller också försvarar dem, 16. på den dagen, när Gud skall döma över människornas hemligheter, genom Jesus Kristus, enligt mitt evangelium. Matt. 25:31. Apg. 17:31. 1 Kor. 4:5.

17. Se, du kallas en jude och förlitlar dig på lagen och berömmar dig av Gud

Joh. 8:33f.

18. och vet hans vilja, och eftersom du är undervisad i lagen, prövar du vad som är bäst,

19. och du tilltror dig vara en ledare för dem som är blinda, och ett ljus för dem som är i mörker,

20. en uppfostrare för dem som är oförståndiga, en lärare för dem som är enfaldiga, som i lagen har kunskaps och sanningens form.

21. Du som lär andra, lär du dig inte själv? Du som predikar att man inte skall stjäla, stjal du? Ps. 50:16. Matt. 23.

22. Du som säger, att man inte skall göra hor, gör du själv hor? Du som avskyr avgudarna, begår du tempel-rån?

23. Du som berömmar dig av lagen, vanärar du Gud genom att överträda lagen?

Rom. 9:4.

24. Ty för er skull blir Guds namn smädat bland hedningarna, så som det är skrivet.

2 Sam. 12:14. Jes. 52:5. Hes. 36:20f.

25. Ty omskärelsen gagnar väl, om

du håller lagen, men om du överträder lagen, så har din omskärrelse blivit oomskurenhet.

26. Om nu den oomskurne håller lagens rättfärdiga krav, skall då inte han, fastän oomskuren, räknas som oomskuren?

27. Och han, som av naturen är oomskuren och fullgör lagen, skall döma dig, som, med lagens bokstav och omskärrelsen, är en lagbrytare.

28. Ty jude är inte den som utvärtes är jude, inte heller är det omskärrelse, som sker utvärtes på köttet.

Joh. 8:39. Rom. 9:7. Gal. 6:15.

29. Utan jude är den som är det invärtes, och omskärrelse är hjärtats omskärrelse, den som sker genom Anden och inte genom bokstaven, vars berömmelse inte är av människor utan av Gud.

5 Mos. 10:16, 30:6. Jer. 4:4.

Fil. 3:2-3. Kol. 2:11.

3 Kapitlet

Judarnas företrädare. Alla har syndat. Den samma rättfärdiggörelsen.

Vilket företrädare har då judarna? Eller till vad nytta är omskärrelsen?

2. På allt sätt till mycket. Först det, att de har blivit betrodda med det Gud har talat.

5 Mos. 4:7-8, 31:24-25. Jos. 24:26. Jes. 30:8. Jer. 30:2. Rom. 2:18, 9:4.

3. Ty vad betyder det, att några av dem inte trodde? Skulle deras otro göra Guds trohet om intet?

4 Mos. 23:19. Rom. 9:6. 2 Tim. 2:13. Hebr. 4:2.

4. Nej, inte alls! Vare hellre Gud sannfärdig, och varje människa en lögnare, såsom det är skrivet: För att du blir rätt-

färdig i dina ord, och segrar när du blir dömd.

Ps. 51:6, 62:10, 116:11. Joh. 3:33.

5. Är det nu så, att vår orättfärdighet upphöjer Guds rättfärdighet, vad skall vi då säga? Är då Gud orättfärdig, då han hemsöker med vrede? Jag talar efter människosätt.

6. Nej, inte alls! Ty hur skulle Gud då kunna döma världen?

1 Mos. 18:25. Job 8:3, 34:17.

7. Ty om Guds sanning har blivit mera uppenbar genom min lögn, honom till pris, varför skall jag då fortfarande dömas som en syndare?

8. Och varför skulle vi då inte göra det, som vi blir smädade för, och som några påstår att vi säger: Låt oss göra ont, för att det goda skall komma. De skall få en rättvis dom.

9. Hur är det då? Har vi något företräde framför dem? Inte alls. Ty vi har förut anklagat både judar och greker för att allesammans vara under synd.

Gal. 3:22.

10. Såsom det är skrivet: Ingen rättfärdig finns, inte en enda.

11. Ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud.

12. Alla har avvikit, allesammans har blivit onyttiga, ingen finns som gör gott, inte en enda.

13. Deras strupe är en öppen grav, sina tungor brukar de till svek, huggormsgift är under deras läppar,

Ps. 5:10, 140:3-4.

14. Deras mun är full av förbannelse och bitterhet.

Ps. 10:7.

15. Deras fötter är snabba att utgjuta blod.

Ords. 1:16. Jes. 59:7.

16. Förödelse och elände är på deras vägar,

17. och fridens väg känner de inte.

18. Gudsfruktan är inte inför deras ögon,

Ps. 36:2.

19. Men vi vet, att allt det lagen säger, det talar den till dem som är under lagen, för att var mun skall tillstoppas, och hela världen skulle bli skyldig inför Gud, Hes. 16:63.

20. därför att inget kött kan genom lagens gärningar bli rättfärdiggjort inför honom, ty av lagen kommer kännedom om synden. Rom. 7:7, Gal. 2:16.

21. Men nu har utan lag Guds rättfärdighet blivit uppenbarad, omvittnad genom lagen och profeterna, 1 Mos. 15:6. Jes. 53:11. Jer. 23:6. Joh. 5:46.

Apg. 15:10-11, 26:22. Rom. 1:17.

22. den Guds rättfärdighet, som kommer genom tro på Jesus Kristus, till alla och över alla dem som tro. Ty här är ingen åtskillnad.

Rom. 10:12. Gal. 3:28. Kol. 3:11.

23. Ty alla har syndat och saknar Guds härlighet, Rom. 11:32. Gal. 3:22.

24. och de blir rättfärdiga utan förtjänst av hans nåd genom den förlossning, som är i Kristus Jesus,

Matt. 20:28. Ef. 1:7, 2:8. 1 Tim. 2:6.

Tit. 3:5f. 1 Petr. 1:18-19.

25. vilken Gud har ställt fram som ett försoningsmedel genom tron, i hans blod, för att visa sin rättfärdighet, därför att han förlåter synderna, som tidigare hade blivit gjorda under Guds långmodighet,

Apg. 13:38-39, 17:30. 2 Kor. 5:19. Kol. 1:20.

Hebr. 4:16. 1 Joh. 2:2, 4:10.

26. för att i den tid, som nu är, visa sin rättfärdighet, för att han själv skall vara rättfärdig och göra den rättfärdig, som är av Jesu tro.

27. Var är då berömmelsen? Den är utestängd. Genom vilken lag? Genom gärningarnas lag? Nej, utan genom trons lag.

28. Ty vi håller före, att människan blir rättfärdig genom tro, utan lagens gärningar. Gal. 2:16.

29. Eller är Gud endast judarnas Gud? Är han inte även hedningarnas Gud? Jo, också hedningarnas,

30. så visst som det är en Gud, som gör den oomskurne rättfärdig av tron och den omskurne genom tron.

31. Gör vi då lagen om intet med tron? Nej, inte alls! Utan vi upprätthåller lagen.

4 Kapitlet

Abraham blev av Gud förklarad rättfärdig, innan han blev omskuren, endast på grund av sin tro på Guds löfte.

Vad skall vi då säga, att Abraham, vår far har uppnått efter köttet? Jes. 51:2.

2. Har Abraham blivit rättfärdig av gärningar, så har han något, som han må berömma sig av, men inte inför Gud.

3. Ty vad säger skriften? Abraham trodde Gud, och det blev honom räknat till rättfärdighet.

1 Mos. 15:6. Gal. 3:6. Jak. 2:23.

4. Men för den, som håller sig till gärningarna, räknas inte lönen som av nåd utan efter förtjänst. Rom. 11:6.

5. Men den som inte håller sig till gärningarna, utan tror på honom som gör den ogudaktige rättfärdig, honom blir hans tro räknad till rättfärdighet, 6. såsom också David prisar den mänskliga salig, vilken Gud tillräknar rättfärdighet utan gärningar:

7. Saliga är de, vilkas överträdelser är förlåtna, och vilkas synder är överskylda. Ps. 32:1-2.

8. Salig är den man, som Herren inte tillräknar någon synd.

9. Gäller nu denna saligprisning en-

dast de omskurna eller också de oomskurna? Vi säger ju, att tron blev räknad Abraham till rättfärdighet.

10. Hur blev den då honom tillräknad? När han var omskuren, eller när han var oomskuren? Inte såsom omskuren, utan såsom oomskuren.

11. Och han fick omskärelsens tecken såsom ett insegl på trons rättfärdighet, vilken han hade såsom oomskuren, för att han skulle vara allas deras fader, vilka tror såsom oomskurna, för att rättfärdighet skulle tillräknas också dem,

1 Mos. 17:11. Gal. 3:7.

12. likaså far till de omskurna, nämligen för dem som inte endast är omskurna, utan också vandrar i spåren av den tro, vilken vår fader Abraham hade redan såsom omskuren.

13. Ty det löftet, att han skulle bli världens arvinge, gavs Abraham och hans säd inte genom lagen, utan genom trons rättfärdighet.

1 Mos. 15:6, 17:2. Gal. 3:18.

14. Ty om de som är av lagen, är arvingar, så har tron blivit onyttig, och löftet har blivit om intet.

15. Ty lagen åstadkommer vrede, ty där ingen lag är, där är inte heller någon överträdelse.

Joh. 15:22. Rom. 3:20, 5:13f, 7:8f. 1 Kor. 15:56.

16. Därför måste det vara av tro, för att det skall vara av nåd, och löftet stå fast för all säd, inte endast för den som är av lagen, utan också för den som är av Abrahams tro, vilken är allas vår fader,

Gal. 3:16f.

17. så som det är skrivet: Jag har satt dig till en fader för många folk – inför den Gud, som han trodde, vilken gör de döda levande och kallar de ting som inte är, som om de voro till.

1 Mos. 17:5.

18. Och han trodde med förhoppning, där inget hopp fanns att han skulle bli fader för många folk, enligt det som var sagt: Så skall din säd vara.

1 Mos. 15:4-5. Hebr. 11:12.

19. Och han blev inte svag i tron och aktade inte på sin döende kropp – ty han var nära hundra år gammal – eller på Saras döda moderliv.

1 Mos. 17:17, 18:11.

20. Han tvivlade inte på Guds löfte med otro, utan blev stark i tron, och gav Gud äran,

Hebr. 11:17-18.

21. och var fullt viss om, att vad Gud hade lovat var han också mäktig att hålla.

Ps. 115:3. Luk. 1:37.

22. Därför blev det också räknat honom till rättfärdighet.

23. Men att det blev honom tillräknat, det är skrivet inte endast för hans skull,

Rom. 15:4.

24. utan också för vår skull, ty det skall också bli tillräknat oss, när vi tror på honom, som uppväckte Jesus, vår Herre från de döda,

25. vilken utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

Rom. 8:32. 1 Kor. 15:17. 1 Joh. 1:7, 2:2.

5 Kapitel

De rättfärdiggjordas frid. Döden genom Adam, livet genom Kristus.

Då vi nu har blivit rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus, Ef. 2:13-14. 2. genom vilken vi också har fått tillträde i tron till denna nåd som vi står i, och vi berömmar oss av hoppet om Guds härlighet.

Joh. 10:9, 14:6. Ef. 2:18, 3:12. Hebr. 10:19.

3. Och inte endast det, utan vi berömmar oss också av våra lidanden, ty vi vet, att lidandet åstadkommer tålamod,

Fil. 1:29. Jak. 1:3.

4. och tålamod beprövad fasthet och fastheten hopp,

5. men hoppet låter oss inte komma på skam, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, som blivit oss given.

6. Ty medan vi ännu var svaga, har Kristus, när tiden var inne, lidit döden för ogudaktiga.

Ef. 2:1. Kol. 2:13. Hebr. 9:15. 1 Petr. 3:18.

7. Nu vill knappast någon dö för den som är rättfärdig. För den som är god kanske någon vågar dö.

8. Men Gud bevisar sin kärlek till oss därigenom, att Kristus dog för oss, medan vi ännu var syndare. Joh. 15:13.

9. Så mycket mer skall vi då, sedan vi är rättfärdiggjorda i hans blod, genom honom bliva frälsta från vreden.

1 Thess. 1:10.

10. Ty om vi, medan vi var fiender, blev försonade med Gud genom hans Sons död, skall vi, sedan vi har blivit försonade, ännu mycket mer bli frälsta genom hans liv.

2 Kor. 5:18. Kol. 1:21-22.

11. Och inte endast det, utan vi berömmar oss också av Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har fått försoningen.

12. Därför är det så: Genom en människa har synden kommit i världen och genom synden döden, och så har döden kommit över alla människor, eftersom alla har syndat.

1 Mos. 2:17, 3:6. Rom. 6:23. 1 Kor. 15:21.

13. Ty synden var i världen innan lagen kom, men synden tillräknas inte där det inte finns någon lag.

Rom. 4:15.

14. Utan döden hade välde från Adam intill Mose också över dem som inte hade syndat i likhet med Adams överträdelse, vilken är en förebild till den som skulle komma.

1 Kor. 15:22f.

15. Men det är inte så med nåden som med syndafallet. Ty om de många har dött genom en endas fall, så har ännu mycket mer Guds nåd och gåva, rikligen överflödat till de många, genom en enda människas, Jesu Kristi, nåd. 16. Och med gåvan är det inte såsom då en enda syndade, ty domen kom genom en enda till fördömelse, men gåvan kom av mångas fall till rättfärdighet.

17. Ty om döden genom en endas fall fick herravälde genom denne ende, så skall ännu mycket mer de, som tar emot nådens och rättfärdighetsgåvans fullhet, få herravälde i liv genom en enda, Jesus Kristus.

18. Alltså, så som genom en endas fall fördömelse kom över alla människor, så har också genom en endas rättfärdighet livets rättfärdiggörelse kommit över alla människor. Rom. 6:23.

19. Ty såsom genom en människas olydnad många har blivit syndare, så skall också genom den endes lydnad många bli rättfärdiga.

20. Men lagen har också kommit in här, för att överträdelsen skulle överflöda, men där synden överflödade, där överflödade nåden mycket mer,

Luk. 7:47. Rom. 7:8. Gal. 3:19.

21. för att, så som synden har härskat genom döden, så skulle också nåden regera genom rättfärdighet till evigt liv genom Jesus Kristus.

6 Kapitlet

*De kristnas död från synden
och liv med Kristus.*

Vad skall vi då säga? Skall vi förbli i synden, för att nåden skall överflöda?

2. Nej, inte alls! Vi, som är döda från synden, hur skulle vi ännu kunna leva i den?

3. Vet ni inte, att vi alla, som är döpta till Kristus Jesus, vi är döpta till hans död?

Gal. 3:27.

4. Så är vi då begravna med honom, genom dopet till döden, för att, såsom Kristus blev uppväckt från de döda genom Faderns härlighet, så skall också vi vandra i ett nytt liv.

1 Kor. 6:14. Ef. 4:22f. Kol. 2:12,
3:10. 1 Petr. 2:1, 4:2.

5. Ty om vi har blivit planterade med honom i en lika död, så skall vi också vara det i en lika uppståndelse,

Rom. 8:11. Fil. 3:10-11.

6. för vi vet detta, att vår gamla människa är korsfäst med honom, för att syndens kropp skall bli tillintetgjord, så att vi inte mer skall tjäna synden.

Gal. 5:24.

7. Ty den som är död, han har blivit rättfärdiggjord från synd.

1 Petr. 4:1.

8. Har vi nu dött med Kristus, så tror vi, att vi också skall leva med honom,

2 Tim. 2:11.

9. för vi vet, att Kristus, sedan han har blivit uppväckt från de döda, inte mer dör. Döden får inte mer makt över honom.

Upp. 1:18.

10. Ty den död han led var en död för synden, en gång för alla, men det liv han lever är ett liv för Gud.

Hebr. 9:27-28. 1 Petr. 2:24.

11. Så skall också ni se på er själva, att ni är döda för synden och lever

för Gud i Kristus Jesus, vår Herre.

12. Så låt nu inte synden ha vältet i er dödliga kropp, så att ni lyder den i dess lustar.

13. Och överlämna inte era lemmar som orättfärdighetens vapen i syndens tjänst, utan ge er själva åt Gud, såsom de, som har varit döda, men nu lever, och era lemmar som rättfärdighetens vapen i Guds tjänst.

Luk. 1:74. Rom. 12:1. Gal. 2:20 1 Petr. 4:2.

14. Ty synden skall inte härska över er, eftersom ni inte är under lagen, utan under nåden.

15. Hur är det då? Skall vi synda, eftersom vi inte är under lagen, utan under nåden? Nej, inte alls!

1 Kor. 9:21. Gal. 2:18-19.

16. Vet ni inte, att när ni ställer er i någons tjänst för att lyda honom, så är ni tjänare under den som ni lyder, antingen det är synden till död, eller lydningen till rättfärdighet?

Joh. 8:34. 2 Petr. 2:19.

17. Men Gud vare tack, att ni, som har varit syndens tjänare, nu har blivit av hjärtat lydiga den lära, som ni överlämnats åt,

18. och att ni nu, då ni är friade från synden, har blivit rättfärdighetens tjänare.

Joh. 8:32. 1 Petr. 2:16.

19. Jag talar så som efter människosätt för er köttliga svaghets skull. Ty på samma sätt som ni har ställt era lemmar i orenlighetens och orättfärdighetens tjänst till orättfärdighet, så ställ nu era lemmar i rättfärdighetens tjänst, att de må bli helgade.

20. Ty då ni var syndens tjänare, då var ni fria från rättfärdigheten.

21. Vilken frukt hade ni då? Det ni nu blygs för. Ty slutet på sådant är död.

Rom. 7:5.

22. Men nu, då ni har blivit fria från

synden och blivit Guds tjänare, blir er frukt att ni blir heliga, och till slut får evigt liv.

23. Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv genom Kristus Jesus, vår Herre. 1 Mos. 2:17. Rom. 5:12f.

1 Kor. 15:21. Jak. 1:15.

7 Kapitel

De kristnas frihet från lagen. Lagens oförmåga att frälsa från synden

Vet ni inte, kära bröder – ty jag talar till dem som känner lagen – att lagen råder över en människa, så länge hon lever?

2. Ty en kvinna, som har en man, är genom lag bunden vid sin man, så länge han lever, men om mannen dör, då blir hon löst från lagen som band henne vid mannen. 1 Kor. 7:2f.

3. Alltså, om hon ger sig åt en annan man, medan hennes man lever, då blir hon kallad en äktenskapsbryterska, men dör mannen, så är hon fri från lagen, så att hon inte blir en äktenskapsbryterska, om hon ger sig åt en annan man. Matt. 5:32.

4. Så har också ni, mina bröder, blivit dödade från lagen genom Kristi kropp, för att ni skall tillhöra en annan, nämligen honom, som är uppstånden från de döda, för att vi skall bära frukt åt Gud.

Rom. 8:2. Gal. 2:19-20, 5:18.

5. Ty då vi var i köttet, då var de syndiga begärelser, som lagen uppväckte, mäktiga i våra lemmar att bära frukt åt döden. Rom. 6:21.

6. Men nu är vi befriade från lagen, döda från det som höll oss fångna, så att vi tjänar i Andens nya väsende,

och inte i bokstavens gamla väsende. 2 Kor. 3:6-7.

7. Vad skall vi då säga? Är lagen synd? Nej, inte alls! Men synden skulle jag inte ha lärt känna, om inte genom lagen. Ty jag hade inte vetat av begärelsen, om inte lagen hade sagt: Du skall inte ha begär.

2 Mos. 20:17. 5 Mos. 5:21. Rom. 3:20.

8. Men då synden fick tillfälle, uppväckte den i mig genom budordet allt slags begärelse, ty utan lag är synden död. Joh. 15:22. Rom. 4:15, 5:13f.

9. Jag levde en gång utan lag, men när budordet kom, fick synden liv, 10. och jag dog. Så befanns då, att budordet, som var till liv, det blev till död, 3 Mos. 18:5. Hes. 20:11.

11. ty då synden fick tillfälle, förledde den mig genom budordet och dödade mig genom det.

12. Så är visserligen lagen helig, och budordet heligt och rättfärdigt och gott. 1 Tim. 1:8.

13. Har då det, som är gott, blivit mig till död? Nej, inte alls! Men synden har blivit det, för att den skulle visa sig vara synd, då den genom det som är gott har verkat död i mig, för att synden genom budordet skulle bli övermåttan syndig.

14. Ty vi vet, att lagen är andlig, men jag är köttslig, såld under synden.

1 Kon. 21:20f. Jes. 50:1.

15. Ty det som jag gör, förstår jag inte, ty jag gör inte vad jag vill, utan det jag hatar, det gör jag. Gal. 5:17.

16. Om jag nu gör det jag inte vill, så instämmer jag med lagen att den är god.

17. Så är det nu inte mer jag, som gör det, utan synden, som bor i mig.

18. Ty jag vet, att i mig, det är i mitt kött, bor inte något gott, viljan finns

hos mig, men att göra det goda, det finns inte i mig. 1 Mos. 6:5, 8:21.

19. Ty det goda, som jag vill, det gör jag inte, men det onda, som jag inte vill, det gör jag.

20. Om jag nu gör det jag inte vill, så är det inte mer jag, som gör det, utan synden, som bor i mig.

21. Så finner jag nu hos mig, som vill göra det goda, den lagen, att det onda finns hos mig.

22. Ty jag har lust till Guds lag enligt den inre människan, Ps. 1:2.

23. men jag ser en annan lag i mina lemmar, som strider mot den lag, som är i mitt sinne, och gör mig till fånge under syndens lag, som är i mina lemmar. 1 Petr. 2:11.

24. Jag arma människa! Vem skall rädda mig från denna dödens kropp?

25. Jag tackar Gud genom Jesus Kristus, vår Herre! Så tjänar jag nu själv Guds lag med mitt sinne, men med köttet tjänar jag syndens lag.

8 Kapitlet

Den kristnes vandring i Anden och den rättfärdiggörelse som följer därav.

Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, de som inte vandrar efter köttet, utan efter Anden.

2. Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag. Joh. 8:36. Rom. 6:18f. Gal. 5:1.

3. Ty det som var omöjligt för lagen, i det den var försvagad av köttet, det gjorde Gud, då han sände sin Son i syndigt köttets liknelse och för syndens skull, fördömde synden i köttet,

2 Kor. 5:21. Gal. 3:13. Ef. 2:14-15. Hebr. 7:18-19.

4. för att den rättfärdighet, som lagen kräver, skulle bli fullbordad i oss, som inte vandrar efter köttet, utan efter Anden.

5. Ty de som är köttsliga, de är köttsligt sinnade, men de som är andliga, de är andligt sinnade.

1 Kor. 2:14.

6. Ty köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid.

Rom. 6:21. Gal. 6:8.

7. Ty köttets sinne är fiendskap mot Gud, eftersom det inte är Guds lag underdånigt och inte heller kan vara det.

8. Men de som är köttsliga, kan inte behaga Gud.

9. Men ni är inte köttsliga, utan andliga, om Guds Ande annars bor i er, ty den som inte har Kristi Ande, han hör inte honom till.

1 Kor. 3:16. Gal. 4:6.

10. Men om Kristus är i er, så är väl kroppen död, för syndens skull, men Anden är liv, för rättfärdighetens skull.

11. Om nu hans Ande, som uppväckte Jesus från de döda, bor i er, så skall också han, som uppväckte Kristus från de döda, göra era dödliga kroppar levande för sin Andes skull, som bor i er.

Apg. 2:24f. Rom. 6:4-5. 1 Kor. 6:14.

2 Kor. 4:14. Ef. 2:5. Kol. 2:13.

12. Därför, bröder, står vi inte i skuld till köttet, så att vi skall leva efter köttet. Rom. 6:7f.

13. Ty om ni lever efter köttet, så skall ni dö, men om ni dödar kroppens gärningar genom Anden, så skall ni leva. Ef. 4:22, 5:3f. Kol. 3:5-6.

14. Ty alla de som drivs av Guds Ande, de är Guds barn. Gal. 5:18.

15. Ty ni har inte fått träldomens

ande, så att ni återigen måste frukta, utan ni har fått barnaskapets* Ande, i vilken vi ropar: Abba, Fader.

*KXII: utkorade barns Ande.

Mark. 14:36. Gal. 3:26, 4:5-6. 2 Tim. 1:7.

16. Anden själv vittnar med vår ande, att vi är Guds barn.

2 Kor. 1:22. Ef. 1:13, 4:30.

17. Är vi nu barn, så är vi också arvingar, nämligen Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi annars lider med honom, för att vi också med honom må bli förhäriligade.

Apg. 14:22. 2 Tim. 2:5f.

18. Ty jag håller före, att denna tidens lidanden inte är värda att jämföras med den härlighet som skall uppenbaras på oss. Matt. 5:12. 2 Kor. 4:17.

Fil. 3:20-21. 1 Petr. 1:6, 4:13. 1 Joh. 3:1-2.

19. Ty med brinnande längtan väntar skapelsen på Guds söners uppenbarelse.

20. Ty skapelsen har blivit underkastad förgängelsen, inte av fri vilja, men för hans skull, som lade den därunder, med en förhoppning,

21. att också skapelsen en gång skall bli frigjord från förgängelsens trälldom till den frihet, som hör Guds barns härlighet till.

22. Ty vi vet, att hela skapelsen tillsammans suckar och vändas intill nu.

23. Och inte endast den, utan också vi själva, som har Andens förstlingsfrukter, suckar också inom oss själva och väntar efter barnskapet, vår kropps förlösning. Luk. 21:28. 2 Kor. 5:2f.

24. Ty i hoppet är vi frälsta. Men ett hopp, vars fullbordning man ser, är inte mer ett hopp, ty hur kan man hoppas på det som man ser? 2 Kor. 5:7.

25. Om vi nu hoppas på det som vi inte ser, så väntar vi det med tålmod.

2 Kor. 4:18. Hebr. 11:1.

26. Likaså hjälper också Anden vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi skall be om, såsom vi borde, men Anden själv manar gott för oss med utesägliga suckar. Sak. 12:10. Matt. 20:22. Jak. 4:3.

27. Och han, som rannsakar hjärtan, han vet vad Andens sinne är, ty han manar gott för de heliga efter Guds behag. Ps. 7:10. Jer. 11:20, 17:10.

28. Men vi vet, att för dem som älskar Gud, samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans rådslut.

29. Ty dem vilka han förut har känt, dem har han också förut bestämt att bli hans Sons avbilder, för att han skall vara den förstfödde bland många bröder. Ef. 1:5f.

30. Men dem som han har förut bestämt, dem har han också kallat, och dem som han har kallat, dem har han också rättfärdiggjort, och dem som han har rättfärdiggjort, dem har han också förhärligat.

31. Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? 4 Mos. 14:8. Ps. 56:12, 118:6.

32. Han, som inte har skonat sin egen Son, utan utgivit honom för oss alla, hur skall han inte också skänka oss allt med honom? 1 Mos. 22:12.

Jes. 53:5. Joh. 3:16. Rom. 4:25, 5:6f.

33. Vem vill anklaga Guds utvalda? Gud är den som rättfärdigar.

Jes. 50:8-9.

34. Vem är den som vill fördöma? Kristus är den som har lidit döden, ja, än mer, som också har uppstått, och som sitter på Guds högra sida och manar gott för oss.

Job 34:29. Ps. 110:1. Mark. 16:19. Hebr. 1:3,

8:1, 12:2. 1 Petr. 3:22. 1 Joh. 2:1.

35. Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Bedrövelse eller ångest eller

förföljelse eller hunger eller nakenhet eller fara eller svärd?

36. Såsom det är skrivet: För din skull blir vi dödade hela dagen, vi har blivit aktade såsom slaktfår.

Ps. 44:23. 1 Kor. 4:9. 2 Kor. 4:11.

37. Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom, som har älskat oss. 1 Kor. 15:57. 2 Kor. 2:14.

1 Joh. 4:4, 5:4-5. Upp. 12:11.

38. Ty jag är övertygad om, att varken död eller liv, varken änglar eller furstendömen eller makter, varken de ting, som nu är, eller de ting, som skall komma,

39. varken höghet eller djuphet eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus, vår Herre.

9 Kapitlet

*Guds sannfärdighet och allmakt
bevisad mot Israel. Judarnas förkastelse
och hedningarnas utkorelse.*

Jag säger sanningen i Kristus, jag ljuger inte, mitt samvete vittnar med mig i den Helige Ande,

2. att jag har stor sorg och oavbruten smärta i mitt hjärta. Rom. 10:1.

3. Ty jag önskade, att jag själv skulle vara förbannad och bortkastad från Kristus, för mina bröders skull, som är mina landsmän efter köttet.

2 Mos. 32:32.

4. De är ju israeliter, dem tillhör barnaskapet och härligheten och förbunden och lagstiftningen och gudstjänsten och löftena.

2 Mos. 4:22. 5 Mos. 7:6. Ps. 147:19. Jer. 31:9.
Rom. 2:17, 3:2. Ef. 2:12.

5. Dem tillhör också fäderna, och från dem är Kristus efter köttet. Han är Gud

över allting, högtlovad i evighet. Amen.

Matt. 1:1. Luk. 3:23. Joh. 1:1.

Rom. 1:25. Hebr. 1:8-9.

6. Detta säger jag inte, som om Guds ord skulle ha blivit om intet. Ty Israel är inte alla, som härstammar från Israel.

4 Mos. 23:19. Joh. 8:39.

Rom. 2:28, 3:3. Gal. 6:16. 2 Tim. 2:13.

7. Inte heller är de alla barn, därför att de är Abrahams säd, utan det heter ju: Genom Isak skall säd uppkallas efter dig.

1 Mos. 21:12. Gal. 4:23. Hebr. 11:18.

8. Det vill säga: Inte är de Guds barn, som är barn efter köttet, utan de som är barn efter löftet, de blir räknade för säd.

Gal. 4:28.

9. Ty ett löftesord är det ordet: Vid denna tid skall jag komma igen, och då skall Sara ha en son. 1 Mos. 18:10.

10. Och inte endast det, så var det också, när Rebecka blev havande genom Isak, vår fader.

1 Mos. 25:21.

11. Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont, för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå, inte på grund av gärningar, utan på honom som kallar, 12. blev det sagt till henne: Den äldre skall tjäna den yngre, 1 Mos. 25:23. 13. såsom det är skrivet: Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.

Mal. 1:2.

14. Vad skall vi då säga? Är Gud orättfärdig? Nej, inte alls!

5 Mos. 32:4. 2 Krön. 19:7. Job 8:3, 34:10.

15. Ty han säger till Mose: Jag skall vara barmhärtig mot den som jag visar barmhärtighet mot och jag skall förbarma mig över den som jag förbarmar mig över.

2 Mos. 33:19.

16. Så beror det nu inte på någon mans vilja eller strävan, utan på Guds barmhärtighet.

17. Ty skriften säger till Faraos: Just till detta har jag uppväckt dig, att jag skall visa min makt på dig, och att mitt namn skall bli förkunnat på hela jorden. 2 Mos. 9:16.

18. Så förbarmar han sig nu över vem han vill, och vem han vill förhärda han. 2 Mos. 4:21.

19. Du säger då till mig: Vad har han då att förebrå oss? Vem kan stå emot hans vilja?

20. Ja väl, o människa, vem är du, som vill träta med Gud? Inte säger väl verket till sin mästare: Varför har du gjort mig sådan?

Jes. 45:9, 64:8. Jer. 18:6.

21. Har inte krukmakaren den makten över leret att av en och samma klump göra ett kärl till heder, och ett annat till vanheder? 2 Tim. 2:20.

22. Men om nu Gud, då han ville låta se sin vrede och göra sin makt känd, med stort tålmod hade fördrag med vredens kärl, som var tillredda till förtappelse, Rom. 2:4.

23. och detta för att han skulle göra sin härlighets rikedom känd på barmhärtighetens kärl, som han i förväg berett till härlighet. 2 Tim. 2:21.

24. Han har också kallat oss, inte bara från judarna, utan också från hedningarna.

25. Såsom han också säger hos Hosea: Det som inte var mitt folk, det skall jag kalla mitt folk, och den som inte var älskad, skall jag kalla, min älskade. Hos. 2:23. 1 Petr. 2:10.

26. Och det skall ske, att på den ort, där det var sagt till dem: Ni är inte mitt folk, där skall de bli kallade den levande Gudens barn. Hos. 1:10.

27. Men Jesaja utropar om Israel: Om antalet av Israels barn än var som

sanden i havet, så skall dock endast en kvarleva bli frälst.

Jes. 10:22. Rom. 11:5.

28. Ty han skall fullborda verket* och förkorta** det i rättfärdighet, för Herren skall snart avsluta verket på jorden. *KXII: låta fördärva dem.

29. Och, såsom Jesaja har förutsagt: Hade inte Herren Sebaot lämnat kvar åt oss en säd, så hade vi blivit såsom Sodom och vi hade blivit lika Gomorra. 1 Mos. 19:24. Jes. 1:9. Jer. 50:40.

30. Vad skall vi då säga? Jo, att hedningarna, som inte jagade efter rättfärdighet, de har fått rättfärdighet, den rättfärdighet, som kommer av tron.

31. Men Israel, som jagade efter rättfärdighetens lag, har inte kommit till rättfärdighetens lag. Rom. 10:2-3, 11:7.

32. Varför? Därför att de inte sökte den genom tro, utan genom laggärningar. Ty de stötte sig mot stötestenen, 1 Kor. 1:23.

33. som det står skrivet: Se, jag lägger i Sion en stötesten och en klippa till fall och var och en som tror på honom skall inte komma på skam.

Ps. 118:22. Jes. 8:14, 28:16. Matt. 21:42. Luk. 2:34. 1 Petr. 2:6f.

10 Kapitlet

Judarna söker vinna rättfärdighet genom laggärningar och inte genom tro

Bröder, mitt hjärtas önskan och bön till Gud för Israel är, att de må bli frälsta.

2. Ty jag ger dem vittnesbördet, att de har nit för Gud, men utan insikt*.

*KXII: inte visligt.

Apg. 21:20, 22:3. Gal. 1:14.

3. Ty de förstår inte Guds rättfärdighet, utan försöker att upprätta sin egen rättfärdighet, och har inte underordnat sig Guds rättfärdighet.

Rom. 9:31.

4. Ty Kristus är lagens ände till rättfärdighet för var och en som tror.

Matt. 5:17. Apg. 13:38. 2 Kor. 3:13. Gal. 3:24.

5. Ty Mose skriver om den rättfärdighet, som kommer av lagen, att den människa, som gör dessa ting, skall leva genom dem.

3 Mos. 18:5. Hes. 20:11. Gal. 3:12.

6. Men den rättfärdighet, som kommer av tro, säger så: Säg inte i ditt hjärta: Vem vill fara upp till himlen? Det vill säga, för att hämta Kristus hit ned.

5 Mos. 30:11-12.

7. Eller: Vem vill fara ner i avgrunden? Det vill säga, för att hämta Kristus upp från de döda.

8. Men vad säger den*? Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta. Det är det ordet om tron, som vi predikar.

*KXII: Skriften. 5 Mos. 30:14.

9. Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herren, och tror i ditt hjärta, att Gud har uppväckt honom från de döda, så blir du frälst.

Matt. 10:32.

10. Ty med hjärtats tro blir man rättfärdig, och med munnens bekännelse blir man frälst.

11. Ty Skriften säger: Var och en, som tror på honom, skall inte komma på skam.

Jes. 28:16. Rom. 9:33.

12. Det är ingen skillnad mellan jude och grek, ty samme Herre är över alla, rik för alla dem som åkallar honom.

Apg. 10:34-35, 15:9. Rom. 3:29. Ef. 1:7, 2:4f.

13. Ty var och en som åkallar Herrens namn, han skall bli frälst.

Joel 2:32. Apg. 2:21.

14. Men hur skall de kunna åkalla

Honom som de inte har trott på? Och hur skall de kunna tro Honom, som de inte har hört? Och hur skall de kunna höra utan att någon predikar?

15. Och hur skall de kunna predika, utan att de blir sända? Såsom det är skrivet: O hur ljuvliga är inte deras fötter, som förkunnar fridens evangelium, deras, som förkunnar ett glatt budskap om goda ting!

Jes. 52:7. Nah. 1:15.

16. Men, inte alla har blivit evangelium lydiga. Ty Jesaja säger: Herre, vem har trott vår predikan?

Jes. 53:1. Joh. 12:38.

17. Så kommer tron av predikan, men predikan genom Guds ord.

18. Så frågar jag nu: Har de inte hört det? Jo, visserligen. Deras ljud har gått ut över hela jorden, och deras ord till världens ändar.

Ps. 19:5. Jes. 49:6. Kol. 1:23.

19. Men jag frågar vidare: Har då Israel inte fått veta det? Redan Mose säger: Jag skall uppväcka er avund mot ett folk, som inte är ett folk, mot ett hednafolk utan förstånd skall jag reta upp er.

5 Mos. 32:21.

20. Och Jesaja vågar till och med säga: Jag blev funnen av dem som inte sökte mig, jag har blivit uppenbar för dem som inte frågade efter mig.

Jes. 65:1.

21. Men om Israel säger han: Hela dagen har jag sträckt ut mina händer till ett olydigt och motsträvigt folk.

Jes. 65:2.

II Kapitlet

En kvarleva av Israel har inte avfallit i otro. Genom det övriga Israels otro har frälsningen kommit till hedningarna. När hedningarna i fullt antal har kommit in skall åter hela Israel bli frälst.

Så frågar jag nu: Har då Gud förkastat sitt folk? Nej, inte alls! Ty jag är också en israelit, av Abrahams säd, av Benjamins stam.

Jer. 31:37. 2 Kor. 11:22. Fil. 3:5.

2. Gud har inte förkastat sitt folk, som han kände förut. Eller vet ni inte vad Skriften säger om Elia, hur han inför Gud träder upp emot Israel och säger:

Rom. 8:29-30.

3. Herre, de har dräpt dina profeter och rivit ner dina altaren, och jag har blivit lämnad ensam kvar, och de söker efter mitt liv.

I Kon. 19:10.

4. Men hur lyder svaret från Gud till honom? Jag har låtit sju tusen män bli kvar åt mig, som inte har böjt knä för Baal.

I Kon. 19:18.

5. Så finns också i denna tid en kvarleva, enligt utkorelsen av nåd.

Rom. 9:27.

6. Är det nu av nåd, så är det inte mer av gärningar; annars skulle nåd inte mer vara nåd. Är det av gärningar, så är det inte mer nåd, annars skulle gärning inte mer vara gärning.

5 Mos. 9:4. Rom. 4:4-5.

7. Hur är det alltså? Det som Israel söker, det har det inte fått, men de utkorade har fått det, de andra är förblindade,

Rom. 9:31.

8. så som det är skrivet: Gud har givit dem en sömnaftighetens ande, ögon så de inte skulle se, och öron så de inte skulle höra ända till denna dag.

Jes. 6:9, 29:10. Matt. 13:14.

Joh. 12:40. Apg. 28:26.

9. Och David säger: Må deras bord bli till en snara och till en fälla, må det bli till en stötesten, och till en vedergällning för dem.

Ps. 69:23.

10. Må deras ögon bli förmörkade, så att de inte ser, och böj alltid deras rygg.
11. Så frågar jag nu: Har de då fördenskull stött sig, för att de skulle falla? Nej, inte alls! Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att detta skulle uppväcka dem till avund.

Matt. 22:8-9. Apg. 13:46.

12. Är nu deras fall världens rikedom, och deras avtagande hedningarnas rikedom, hur mycket mer skall inte deras fullhet bli?

13. Men till er, ni hedningar, säger jag: Eftersom jag är hedningarnas apostel, prisar jag mitt ämbete,

Apg. 9:15, 13:2, 22:21. Rom. 15:16. Gal. 1:16, 2:2f. Ef. 3:8. I Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

14. om jag på något sätt skulle kunna uppväcka avund hos dem, som är mitt kött, och frälsa några av dem.

Jud. v. 22-23.

15. Ty om deras förkastelse är världens försoning, vad skall då deras upptagande bli annat än liv från de döda?

16. Är förstlingsgrödan helig, så är också hela degen helig, och om roten är helig, så är också grenarna heliga.

17. Men om nu några av grenarna är bortbrutna, och du, som var ett vilt olivträd, blev inympad bland dem och har blivit delaktig av olivträdets rot och fetma,

Jer. 11:16.

18. så förhäv dig inte över grenarna. Om du förhäv dig, så bär ju inte du roten, utan roten bär dig.

19. Så säger du då: Grenarna är bortbrutna, för att jag skulle ympas in.

20. Visserligen. De blev bortbrutna

för sin otros skull, och du står kvar genom tron. Var inte stolt i ditt sinne, utan frukta.

Ords. 28:14. Jes. 66:2. Rom. 12:16. Fil. 2:12.

21. Ty har inte Gud skonat de naturliga grenarna, så kanske han inte heller skall skona dig.

22. Så se nu här Guds godhet och stränghet: Stränghet mot dem som föll och godhet mot dig, om du förblir i godhet, annars blir du också avhuggen.

Joh. 15:2.

23. Men även de skall inympas, om de inte förblir i otron, ty Gud är mäktig att åter inympa dem.

24. Ty om du har blivit avhuggen från det av naturen vilda olivträdet och mot naturen har blivit inympad i ett ädelt olivträd, hur mycket mer skall då inte de, som är naturliga grenar, kunna inympas i sitt eget olivträd?

25. Ty jag vill inte, bröder, att ni skall vara okunniga om denna hemlighet, för att ni inte må hålla er för kloka: Förhärdelse har drabbat en del av Israel, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in,

Luk. 21:24.

26. och så skall hela Israel bli frälst, såsom det är skrivet: Från Sion skall förlossaren komma, och han skall skaffa bort ogudaktigheten från Jakob.

Jes. 59:20.

27. Och detta skall vara mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder.

Jes. 27:9. Jer. 31:31f. Hebr. 8:8, 10:16.

28. När det gäller evangelium är de ovänner, för er skull, men enligt utkörelsen är de älskade, för fädernas skull.

29. Ty Guds nådegåvor och kallelse är sådana, att han inte kan ångra dem.

30. Ty liksom ni förut inte trodde på Gud, så har ni nu genom deras otro fått barmhärtighet,

Gal. 4:8.

31. så har nu också de inte trott, för att genom den barmhärtighet, som ni har fått, också de skulle få barmhärtighet.

32. Ty Gud har inneslutit alla under otro, för att han skall förbarma sig över alla.

Rom. 3:9f. Gal. 3:22.

33. O, vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar, och hur outrannsakliga hans vägar.

Job 11:7, 36:22.

34. Ty vem har känt Herrrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare?

Ps. 92:6. Jes. 40:13. Jer. 23:18. 1 Kor. 2:16.

35. Eller vem har först givit honom något, så att det skulle bli återbetalat åt honom?

Job 41:2.

36. Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Honom tillhör ära i evighet. Amen.

Ords. 16:4. 1 Kor. 8:6. Kol. 1:16.

12 Kapitlet

Förmaningar till att leva ett helgat liv.

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att ni framför era kroppar till ett offer, som är levande, heligt och för Gud välbehagligt, er förnuftiga tjänst.

Rom. 6:13f. 1 Petr. 2:5.

2. Och anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom ert sinnes förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds goda, välbehagliga och fullkomliga vilja.

Ef. 1:18, 4:23, 5:10f. 1 Thess. 4:3, 5:5f.

1 Joh. 2:15.

3. Ty genom den nåd, som har blivit mig given, säger jag till var och en av er att inte tänka högre om er själva än ni bör tänka, utan tänka nyktert,

alltefter som Gud har tilldelat åt var och en ett mått av tro.

Rom. 1:5. 1 Kor. 3:10. 1 Kor. 12:1. Ef. 4:7.

4. Ty såsom vi i en enda kropp har många lemmar, men alla lemmar inte har samma uppgift,

5. så är vi nu, de många, en enda kropp i Kristus, men inbördes är vi varandras lemmar.

1 Kor. 12:12f. Ef. 1:23, 4:16, 5:23.

6. Och vi har olika gåvor, alltefter den nåd som har getts åt oss. Har någon profetians gåva, så skall den vara i överensstämmelse med tron.

1 Kor. 12:4. 2 Kor. 10:13. 1 Petr. 4:10.

7. Har någon gåvan att tjäna skall han tjäna i den, har någon gåvan att undervisa skall han undervisa.

1 Kor. 12:28. Ef. 4:11. 1 Petr. 4:11.

8. Har någon gåvan att förmana, så skall han ta vara på gåvan att förmana. Om någon delar med sig så skall det vara utan baktanke. Om någon är ledare, så skall han vara det med iver. Om någon utövar barmhärtighet, så skall han göra det med glädje.

5 Mos. 15:7. Matt. 6:1f. Apg. 20:28.

2 Kor. 9:7. 1 Tim. 5:17. 1 Petr. 5:2.

9. Låt kärleken vara utan hyckleri.

Avsky det onda, håll fast vid det goda.

Ps. 34:15, 37:27, 97:10, 139:21. Amos 5:15.

1 Tim. 1:5. 1 Petr. 1:22, 4:8. 1 Joh. 4:7.

10. Älska varandra av hjärtat med broderlig kärlek. Överträffa varandra i inbördes hedersbevisning.

Ef. 4:3. Tit. 2:3. Hebr. 13:1.

1 Petr. 2:17. 2 Petr. 1:7.

11. Var inte tröga när det gäller er nit, var brinnande i anden, tjäna Herren.

Ef. 6:16. Upp. 3:15.

12. Var glada i hoppet, tåliga i bedrövelsen, uthålliga i bönen.

Luk. 18:1. Rom. 15:13. Ef. 6:18. Kol. 4:2.

1 Thess. 5:16-17. Hebr. 10:36, 12:1. Jak. 5:7.

13. Dela med er till de heliga vad de behöver. Var ivriga att visa gästvän-

lighet. 1 Kor. 16:1. Hebr. 13:2. 1 Petr. 4:9. 14. Välsigna dem som förföljer er, välsigna och förbanna inte.

Matt. 5:44. Luk. 6:28. 1 Kor. 4:12.

15. Gläd er med dem som är glada, och gråt med dem som gråter.

16. Var ens till sinnes med varandra. Sök inte efter det som är högt, utan håll er till det som är ringa. Håll inte er själva för kloka.

Ps. 131:1. Ords. 3:7. Jes. 5:21.

Rom. 15:5. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2.

17. Löna inte ont med ont, sträva efter det som är gott inför var man.

Ords. 20:22. Matt. 5:39. 1 Kor. 6:7.

2 Kor. 8:21. 1 Thess. 5:15.

18. Om det är möjligt så mycket som beror på er, lev i frid med alla människor.

Mark. 9:50. Hebr. 12:14.

19. Hämnas inte er själva, mina älskade, utan lämna rum för vreden*. Ty det är skrivet: Min är hämnden, jag skall vedergälla det, säger Herren.

*KXII: (Guds) vrede. 3 Mos. 19:18.

5 Mos. 32:35. Luk. 6:29. Hebr. 10:30.

20. Om nu din ovän hungrar, så ge honom att äta, törstar han, så ge honom att dricka, ty när du gör det, så samlar du glödande kol på hans huvud.

Ords. 25:21. Matt. 5:44.

21. Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.

13 Kapitlet

Förmaningar till lydnad mot samhällets lagar, till kärlek mot sin nästa.

Var och en skall underordna sig överheterna. Ty det finns ingen överhet, som inte är av Gud. De överheter, som finns, är förordnad av Gud.

Ords. 8:15-16. Dan. 4:22. Tit. 3:1. 1 Petr. 2:13.

2. Därför, den som sätter sig upp mot överheten, han står emot vad Gud har förordnat, men de som står emot detta skall få en dom över sig.

3. Ty de som har makten är till skräck, inte för dem som gör det goda, utan för dem som gör det onda. Vill du vara utan fruktan för överheten, gör då det goda, så skall du få beröm av den,

1 Petr. 2:14.

4. ty den är Guds tjänare, dig till godo. Men gör du det som är ont, så må du frukta, ty den bär inte svärdet förgäves, utan den är Guds tjänare, en hämnare som straffar den som gör det onda.

5. Därför måste man underordna sig, inte bara för straffets skull, utan också för samvetets skull.

6. Därför betalar ni ju också skatt, ty de är Guds tjänare som skall sköta om sådant.

7. Så ge nu åt var och en det ni är skyldiga: Skatt åt den som skall ha skatt, tull åt den som skall ha tull, frukta den som fruktan tillhör, ge heder åt den som skall ha heder.

Matt. 22:21. Mark. 12:17. Luk. 20:25.

8. Var ingen något skyldiga, utom det att älska varandra. Ty den som älskar sin nästa, han har fullbordat lagen.

Gal. 5:14.

9. Ty dessa bud: Du skall inte göra hor, du skall inte dräpa, du skall inte stjåla, du skall inte bära falskt vittnesbörd, du skall inte ha begärelse, och vilket annat bud som helst, de sammanfattas i detta ord: Du skall älska din nästa som dig själv.

2 Mos. 20:14f. 3 Mos. 19:18. 5 Mos. 5:18.

Matt 19:18, 22:39. Mark. 12:31.

10. Kärleken gör inte något ont mot sin nästa. Så är nu kärleken lagens uppfyllelse.

Matt. 22:40. 1 Tim. 1:5. Jak. 2:8.

11. Och detta, då vi vet tiden, att stunden redan är inne att vakna upp ur sömnen. Ty frälsningen är oss nu närmare, än då vi kom till tro.

1 Kor. 15:34. Ef. 5:14. 1 Thess. 5:6.

12. Natten är framskriden, och dagen är nära. Låt oss därför lägga bort mörkrets gärningar och klä oss i ljusets vapenrustning.

Ef. 5:11, 6:13-14. Kol. 3:8. 1 Thess. 5:5.

13. Låt oss vandra anständigt, som på dagen, inte i frosseri och drycken-skap, inte i otukt och lösaktighet, inte i kiv och avund.

Ords. 23:20. Luk. 21:34. 1 Kor. 6:9-10.

Gal. 5:21. Ef. 5:5. Fil. 4:8. Jak. 3:14.

14. Utan ikläd er Herren Jesus Kristus och ha inte sådan omsorg om köttet att begärelser uppväcks.

Gal. 3:27, 5:16. 1 Petr. 2:11. 1 Joh. 2:16.

Upp. 16:15.

14 Kapitlet

Hur den starke i tron bör förhålla sig till den svagare.

Om någon är svag i tron, så ta er an honom, utan att döma över andras tankar. Rom. 15:7. 1 Kor. 8:9f, 9:22.

2. Den ene tror, att han kan äta vad som helst, men den som är svag, äter grönsaker.

3. Den som äter, må inte förakta honom, som inte äter, och den som inte äter, han må inte döma honom, som äter, ty Gud har tagit emot honom.

Kol. 2:16.

4. Vem är du, som dömer en annans tjänare? För sin egen herre står han eller faller, men han skall förbli stående, ty Gud är mäktig att hålla honom stående.

Jak. 4:12.

5. Den ene gör skillnad mellan dag

och dag, den andre håller alla dagar för lika, var och en vare fullt viss i sitt eget sinne.

Gal. 4:10.

6. Den som aktar på någon dag, han gör det för Herren, och den som inte aktar på någon dag, han gör det för Herren. Den som äter, han äter för Herren, ty han tackar Gud. Den som inte äter, han gör det för Herren och tackar Gud.

1 Kor. 10:31. 1 Tim. 4:3.

7. Ty ingen av oss lever för sig själv, och ingen dör för sig själv.

1 Petr. 4:2.

8. Lever vi, så lever vi för Herren, dör vi, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör, så tillhör vi Herren.

Gal. 2:20.

9. Ty därför både dog och uppstod Kristus och har åter blivit levande, för att han skall vara Herre över både döda och levande.

2 Kor. 5:15.

10. Men du, varför dömer du din broder? Eller varför föraktar du din broder? Ty vi skall alla stå inför Kristi domstol.

Matt. 25:31. 2 Kor. 5:10.

11. Ty det är skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall alla knän böja sig, och alla tungor skall bekänna Gud.

Jes. 45:23. Fil. 2:10.

12. Alltså skall var och en av oss inför Gud göra räkenskap för sig själv.

Matt. 12:36. 1 Kor. 3:8. Gal. 6:5.

13. Därför, låt oss nu inte mer döma varandra. Döm hellre så, att ingen må lägga en stötesten eller en snara för sin broder.

Matt. 18:7f. 1 Kor. 10:32. 2 Kor. 6:3.

14. Jag vet och är övertygad i Herren Jesus, att ingenting är i sig självt orent, men den som håller något för orent, för honom är det orent.

Apg. 10:14-15. 1 Kor. 8:7. 1 Tim. 4:4. Tit. 1:15.

15. Men om din broder blir bedrövd över din mat, så vandrar du inte mer efter kärleken. Fördärva inte med

din mat den som Kristus har lidit döden för.

1 Kor. 8:11.

16. Därför, låt inte ert goda bli smadat.

17. Ty Guds rike är inte mat eller dryck, utan rättfärdighet och frid och glädje i den Helige Ande.

1 Kor. 8:8.

18. Ty den som på detta sätt tjänar Kristus, han är Gud till behag och håller provet inför människor.

19. Låt oss därför sträva efter det som tjänar friden och inbördes uppbyggelse.

20. Fördärva inte Guds verk för matens skull. Allting är visserligen rent, men ont för den människa, som äter mot sitt samvete.

Matt. 15:11. Tit. 1:15.

21. Det är rätt, att du inte äter kött och inte dricker vin, inte heller gör något annat, som din broder stöter sig på, eller som han tar anstöt av eller blir svag av.

1 Kor. 8:13.

22. Har du tro? Så ha den för dig själv inför Gud. Salig är den, som inte dömer sig själv i det som han prövar vara rätt.

23. Men om den som tvivlar äter, så är han dömd, eftersom han inte äter av tro. Ty allt som inte är av tro är synd.

15 Kapitlet

Paulus förmanar till tålmod och enighet, uppger orsaken varför han skrivit detta brev, samt lovar att besöka Rom.

Vi, som är starka, är skyldiga att bära de svagas svagheter, och inte leva oss själva till behag.

1 Kor. 9:22. Gal. 6:1.

2. Var och en av oss må leva sin nästa till behag, med tanke på det som är gott, till uppbyggelse.

1 Kor. 9:19, 10:24f, 13:5. Fil. 2:4-5.

3. Kristus levde ju inte sig själv till behag, utan, såsom det är skrivet:

Deras smädelser, som smäda dig, har fallit över mig.

Ps. 69:10.

4. Ty allt vad förut är skrivet, det är skrivet oss till undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger skall ha hoppet.

Rom. 4:23-24. 1 Kor. 10:11. 2 Tim. 3:16.

5. Må tålmodets och tröstens Gud, ge er att ha samma sinne inbördes, efter Kristus Jesus,

Rom. 12:16. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2, 3:15-16.

6. så att ni endräktigt och med en mun kan prisa Gud och vår Herres, Jesu Kristi, Fader.

7. Tag därför emot varandra, så som också Kristus har tagit emot oss, till Guds ära.

Rom. 14:1f.

8. Men jag säger, att Jesus Kristus har blivit omskärelsens tjänare för Guds sannings skull, för att bekräfta de löften, som gavs till fäderna,

Matt. 15:24. Apg. 3:25-26.

9. och att hedningarna skall ära Gud för barmhärtighetens skull, så som det står skrivet: Därför skall jag prisa dig bland hedningarna och lovsjunga ditt namn.

2 Sam. 22:50. Ps. 18:50. Rom. 11:30.

10. Och åter säger han: Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk.

5 Mos. 32:43.

11. Och åter: Lova Herren, alla hedningar, och prisa honom, alla folk.

12. Och ytterligare säger Jesaja: Rot-skottet från Jesse skall komma, och han som skall uppstå för att råda över hedningarna, på honom skall hedningarna hoppas.

Jes. 11:1f. Upp. 5:5, 22:16.

13. Men hoppets Gud, må uppfylla er med all glädje och frid i tron, så att ni har ett överflödande hopp genom den Helige Andes kraft.

14. Mina bröder, jag är själv redan övertygad om, att ni själva är fulla av godhet, uppfyllda med all kun-

skap, i stånd att även förmana varandra.

1 Kor. 1:5. 2 Petr. 1:12. 1 Joh. 2:21.

15. Likväl, bröder, har jag på ett delvis något djärvt sätt skrivit till er, för att ytterligare påminna er, på grund av den nåd som har blivit mig given av Gud,

Rom. 1:5.

16. att jag skall vara Jesu Kristi tjänare bland hedningarna och i helig tjänst bära fram Guds evangelium, så att hedningarna blir ett välbehagligt offer för honom, helgat genom den Helige Ande.

Apg. 9:15, 13:2. Rom. 11:13.

Gal. 2:7. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

17. Därför har jag berömmelsen i Kristus Jesus i det som tillhör Gud.

18. Ty jag vågar inte tala om något annat än det som Kristus har gjort genom mig, för att göra hedningarna lydiga, med ord och med gärning,

Rom. 1:5, 16:26.

19. genom kraften i tecken och under, genom Guds Andes kraft, så att jag från Jerusalem och runt omkring ända till Illyrien, har fullföljt förkunnandet av Kristi evangelium.

20. Jag har eftersträvat att förkunna evangelium, där Kristus inte ens har blivit nämnd, för att jag inte skulle bygga på en annans grund,

2 Kor. 10:15.

21. utan, så som det är skrivet: De som han inte har blivit förkunnad för skall se, och de som inte har hört skall förstå.

Jes. 52:15.

22. Detta är också orsaken, varför jag så ofta har varit förhindrad att komma till er.

Rom. 1:13. 1 Thess. 2:1.

23. Men nu, då jag inte längre har rum i dessa trakter och i många år har längtat efter att komma till er

Rom. 1:10. 1 Thess. 3:10.

24. vill jag, då jag reser till Spanien,

komma till er. Ty jag hoppas att på genomresan få se er, och därefter av er bli hjälpt att komma dit, sedan jag först en tid har haft glädjen att vara tillsammans med er.

25. Men nu far jag till Jerusalem för att tjäna de heliga. Apg. 19:21, 24:17.

26. Ty Makedonien och Akaja har gärna velat göra en insamling till de fattiga bland de heliga, som är i Jerusalem.

1 Kor. 16:1. 2 Kor. 8:1, 9:2f. Gal. 2:9-10.

27. De ville gärna göra så, och de står också i skuld till dem. Ty om hedningarna har fått del i deras andliga goda, så är de också skyldiga att vara dem till tjänst med sitt materiella goda.

1 Kor. 9:11. Gal. 6:6.

28. När jag så har fullgjort detta och på ett säkert sätt överlämnat åt dem denna frukt, vill jag ta vägen förbi er på min resa till Spanien.

29. Och jag vet, att när jag kommer till er, kommer jag med fullheten av Kristi evangeliums välsignelse.

Rom. 1:11.

30. Men, kära bröder, jag förmanar er vid vår Herre Jesus Kristus och vid Andens kärlek, att tillsammans med mig kämpa genom era böner till Gud för mig,

2 Kor. 1:11.

31. att jag må bli räddad undan de otrogna i Judeen, och att min tjänst till Jerusalem må bli väl mottagen av de heliga.

2 Thess. 3:2.

32. Så skall jag med glädje komma till er genom Guds vilja för att vila ut tillsammans med er.

Apg. 18:21. 1 Kor. 4:19.

33. Fridens Gud vare med er alla. Amen. Fil. 4:9. 1 Thess. 5:23. 2 Thess. 3:16.

16 Kapitlet

Hälsningar.

Varning för falska lärare.

Slutord.

Jag vill lägga ett gott ord för vår syster Febe, som är församlingens tjänare i Kenkrea,

2. att ni tar emot henne i Herren, såsom det anstår de heliga, och hjälper henne med allt, där hon behöver er hjälp. Ty hon har själv varit ett stöd för många och även för mig.

3. Hälsa Priskilla och Akvila, mina medarbetare i Kristus Jesus,

Apg. 18:2f. 1 Kor. 16:19. 2 Tim. 4:19.

4. som har vågat sitt liv för mig, dem tackar inte endast jag, utan också alla församlingar bland hedningarna.

5. Hälsa också församlingen, som är i deras hus. Hälsa Epenetus, min älskade, som är Akajas förstlingsgröda åt Kristus.

6. Hälsa Maria, som har arbetat mycket för oss.

7. Hälsa Andronikus och Junias, mina släktingar och medfångar, som har ett gott anseende bland apostlarna, som också före mig har varit i Kristus.

8. Hälsa Amplias, min älskade i Herren.

9. Hälsa Urbanus, vår medarbetare i Kristus, och Stakys, min älskade.

10. Hälsa Apelles, som är beprövad i Kristus. Hälsa dem som hör till Aristobulus hus.

11. Hälsa Herodion, min landsman. Hälsa dem av Narcissus hus, som är i Herren.

12. Hälsa Tryfena och Tryfosa, som arbetar i Herren. Hälsa Persis, den älskade, som har arbetat mycket i Herren.

13. Hälsa Rufus, den utkorade i Herren, och hans moder, som också är min.

14. Hälsa Asynkritis, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes, och de bröder, som är med dem.

15. Hälsa Filologus och Julia, Nereus och hans syster och Olympas och alla de heliga som är med dem.

16. Hälsa varandra med en helig kyss. Kristi församlingar hälsar er.

1 Kor. 16:20. 2 Kor. 13:12.

1 Thess. 5:26. 1 Petr. 5:14.

17. Jag förmanar er, bröder, att ge akt på dem som åstadkommer splittring och förförelser i strid mot den lära, som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem.

Gal. 1:8-9. Kol. 2:8. 1 Tim. 6:3.

2 Tim. 3:2f. 2 Joh. 10.

18. Ty sådana tjänar inte vår Herre Jesus Kristus, utan sin buk, och genom milda ord och smekande tal bedrar de deras hjärtan, som är oskyldiga.

Hes. 13:18. Fil. 3:18-19. 2 Petr. 2:3.

19. Er lydnad är känd av alla. Därför gläder jag mig över er, men jag vill, att ni är visa i det som är gott, och oskyldiga i det som är ont.

Matt. 10:16. Rom. 1:8. 1 Kor. 14:20.

20. Men fridens Gud skall snart sönderkrossa Satan under era fötter. Vår Herres, Jesu Kristi, nåd vare med er*.

*KXII tillägger: Amen.

Rom. 15:33. 1 Kor. 16:23. 2 Kor. 13:13.

21. Timoteus, min medarbetare, och Lucius, Jason och Sosipater, mina släktingar, hälsar er.

Apg. 13:1, 16:1, 17:5, 20:4.

Fil. 2:19. 1 Thess. 3:2.

22. Jag, Tertius, som har skrivit brevet, hälsar er i Herren.

23. Gajus, min och hela församlingens värd, hälsar er. Erastus, stadens kassör, och brodern Kvartus hälsar er.

Apg. 19:22. 2 Tim. 4:20.

24. Vår Herres Jesu Kristi, nåd vare med er alla. Amen. 1 Thess. 5:28.

25. Men honom, som förmår styrka er, efter mitt evangelium och min predikan om Jesus Kristus, enligt den nu uppenbarade hemlighet, som under evig tid har förtigits,

Ef. 1:9, 3:9f. Kol. 1:26. 2 Tim. 1:10.

26. men nu har blivit uppenbarad och genom profetiska Skrifter, enligt den evige Gudens befallning, gjorts känd för alla hedningar till trons lydnad,

Rom. 1:5, 15:18. Tit. 1:3. 1 Joh. 1:1.

27. Gud, som ensam är vis, tillhör äran, genom Jesus Kristus i evighet. Amen. 1 Tim. 1:17. Jud. 25.

Skrivet till romarna från Korint, och sänt genom Febe, församlingens tjänarinna i Kenkrea.